

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Mariay Zsolt ügyvéd 4400 Nyíregyháza, Szent István t. 8. sz. 8. által képviselt MESZAT intézményfenntartó Központ Alapítvány (1108 Budapest, Agyagfejto t. 6.) felperesnek, a dr. Lengyel Csilla Brigitta kamarai jogtanácsos által képviselt Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei igazgatóság 1139 Budapest, Váci út 71. alperes ellen, támogatási ügyben indult közigazgatási jogvita hivatkozási szám: BPM-ÁHI/2207-9/2018. elbírálása iránti perében, tárgyaláson meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A bíróság kezdeményezi, hogy az Alkotmánybíróság rendelje el az Alkotmánybíróság által 3003/2002. (II.4.) AB. sz. határozatával alaptörvény-ellenessé nyilvánított, a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 2015. június 12. és 2018. december 31. napja között hatályos 34/A. § (2) bekezdése általános alkalmazási tilalmát a folyamatban lévő közigazgatási jogvitákban.

A bíróság egyidejűleg a peres eljárást az alkotmánybírósági eljárás befejezéséig felfüggeszti.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I. T é n y á l l á s

Alperes belföldi jogsegély keretében történő megkeresésére a Magyar Államkincstár Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei igazgatósága a továbbiakban: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei igazgatóság a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 37/O. § (1) bekezdése szerinti felhatalmazásra figyelemmel, SZAB-ÁHI/1350/2017. számon hatósági ellenőrzés keretében a 2015. szeptember 1-től 2016. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan költségvetési támogatás igénybevételének és felhasználásának jogszerűségére irányuló ellenőrzést végzett 2017. március 16-tól 2017. március 23-ig a felperes által fenntartott Mesterképző Középiskolában és a Harmónia Alapfokú Művészeti Iskolában ellátott feladatok alapján a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (a továbbiakban: 2015. évi Kvtv.) 8. melléklet és a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény (a továbbiakban: 2016. évi Kvtv.) 7. melléklet I.3.ab), ac), af), ag), ah), a), b) és d) pontja szerinti jogcímenek elszámolt támogatás tekintetében.

Az ellenőrzések megállapításai alapján a felperes terhére a vizsgált időszakra vonatkozóan összesen 20.480.900 forint visszafizetési kötelezettség került megállapításra, és a jogosulatlanul igénybe vett támogatás után a felperest összesen 683.402 forint igénybevételi kamatfizetési kötelezettség terhelte.

Az alperes a 2018. november 13. napján meghozott BPM-ÁHI/2207-9/2018. számú határozatát a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (a továbbiakban: 2015. évi Kvtv.) 8. mellékletében, és a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény (a továbbiakban: 2016. évi Kvtv.) 7. mellékletében, a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény (a továbbiakban: Szakképzési tv.) 4. § (1)-(2) bekezdésében, 34/A. § (2) bekezdésében, 43. § (2) bekezdésében, 84. §-ában, a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény 2. § (1) bekezdés h) pontjában; az igénybevételi kamat megállapítása és kiszámítása vonatkozásban a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 37/M-N. §-aiban foglaltakra alapította.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügy.szám: III/ 0 0 5 0 7 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 FEBR 28.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 21	21

Felperes az alperesi határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amely keresetében - többek között - állította, hogy a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdésének alkalmazási módja nem volt egyértelmű a számára; e rendelkezést akként értelmezte, hogy az akkor lesz releváns és alkalmazandó felperes irányában, ha a Szakképzési tv. módosítása hatálybalépéstől (2015. 06. 12.) számított három év október 1-jei tanulói létszáma felperes részére rendelkezésre áll, addig ezen módosító törvényi rendelkezést nem kell figyelembe venni. Feltételezte, hogy a megelőző eljárás során eljáró alperes is kizárólag eseti jelleggel értelmezte a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdését, ugyanis alperes sem a támogatás igénylésénél, sem a támogatás elszámolásánál nem vizsgálta a nappali rendszerű létszámhoz vonatkozó viszonyt. Alperes határozatában a Szakképzési tv.-t módosító, a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi LXVI. törvény hatályba lépést követő első tanév esetében a 2015/2016-os tanévre az előző egy tanév „átlagát” tekintette mérvadónak, a következő, 2016/2017-es tanévben pedig nem a hatályba lépést követően volt tanévet, hanem kettőt és így tovább. Felperes ezen alperesi jogértelmezésre azonban nem talált jogszabályi hivatkozást, és alperes ezen jogi álláspontját a határozata részeként sem indokolta meg.

Alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

II. A l k a l m a z a n d ó j o g

Az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam.

A Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdése 2015. június 12. és 2018. december 31. napja közötti, alaptörvény-ellenessé nyilvánított szövege szerint:

Szakképzési tv. 34/A. § (2) A nem állami fenntartó által fenntartott szakképző iskolában folyó felnőttoktatásban részt vevők létszáma nem haladhatja meg a nappali rendszerű oktatásban részt vevő tanulók – hivatalos októberi statisztikai létszám alapján három tanítási év átlagában számított – létszámát. A felnőttoktatásban részt vevők létszámába nem számít bele a 84. § (5) bekezdés szerinti döntésben foglaltakat meghaladó, állami intézményfenntartótól kizárólag felnőttoktatás céljára átvett keretszámmal megegyező létszám.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 45. § (1)-(5) bekezdése szerint:

Abtv. 45. § (1) A megsemmisített jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés az Alkotmánybíróság megsemmisítéséről szóló határozatának a hivatalos lapban való közzétételét követő napon hatályát veszti, és e naptól nem alkalmazható, a kihirdetett, de hatályba nem lépett jogszabály pedig nem lép hatályba.

(1a) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (6) bekezdés b) pontja szerinti esetben az Alaptörvényt vagy az Alaptörvény módosítását a kihirdetésére visszamenőleges hatállyal semmisíti meg.

(2) Ha az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezés vagy alkotmányjogi panasz alapján semmisít meg egyedi ügyben alkalmazott jogszabályt, a megsemmisített jogszabály az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben nem alkalmazható.

(3) A jogszabály megsemmisítése - a (6) bekezdésben foglalt eset kivételével - nem érinti a határozat közzététele napján vagy azt megelőzően létrejött jogviszonyokat, és a belőlük származó jogokat és kötelezettségeket.

(4) Az Alkotmánybíróság az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározottaktól eltérően is meghatározhatja az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabály hatályon kívül helyezését, illetve a megsemmisített jogszabály általános vagy egyedi ügyekben történő alkalmazhatatlanságát, ha ezt az Alaptörvény védelme, a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja.

(5) A jogszabály megsemmisítése nem érinti a megsemmisített jogszabályon alapuló, Alkotmánybíróság előtti eljárásban nem felülvizsgálható, vagy felül nem vizsgált bírói döntéseket, kivéve, ha az Alkotmánybíróság a megsemmisítésről szóló határozatában ettől eltérően rendelkezik.

III. Az indítvány jogi indokolása

Az Alkotmánybíróság 2020. január 21. napján kelt, IV/1161/2019. ügyszámú határozata (a továbbiakban: AB határozat) részeként döntött arról, mely szerint megállapítja, hogy a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 2015. június 12. és 2018. december 31. napja között hatályos 34/A. § (2) bekezdése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenes volt.

Az Alkotmánybíróság fenti határozata részeként egyúttal határozott arról is, hogy a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 2015. június 12. és 2018. december 31. napja között hatályos 34/A. § (2) bekezdése a Kúria Kfv.IV.35.466/2018/4. számú ítéletével felülvizsgált, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 1.K.32.719/2018. szám alatt folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható.

Az Alkotmánybíróság hivatkozott határozata részeként egyúttal a Kúria Kfv.IV.35.466/2018/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

Az Alkotmánybíróság fenti határozata időközben kihirdetésre került 3003/2020. (II.4.) AB határozat szám alatt.

A bíróság indítványa körében hivatkozik arra, hogy a bíróság jelen tanácsa előtt, a felülvizsgálat tárgyát képező alperesi határozat megállapításai egy része a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdésén alapul. A bíróság e helyütt egyrészről utal az alperesi határozat 9-10. oldalán rögzítettekre (A felnőttoktatásban résztvevők számának a nappali rendszerű tanulókhoz viszonyításáról), amely szerint a felnőttoktatásban résztvevők létszámának számításakor „kizárólag a Szakképzési tv. módosítás hatálybalépését - azaz 2015. június 12-ét - követően keletkezett tanulói jogviszonyban álló tanulókat kell figyelembe venni.

A három év átlagára vonatkozó rendelkezést felmenő rendszerben kell alkalmazni. Azaz a 2015/2016. tanévben egy tanévre, a 2016/2017. tanévben két tanév (2015/2016. és a 2016/2017.) átlagában, a 2017/2018. tanévben három tanév (2015/2016., 2016/2017. és 2017/2018.) átlagában szükséges figyelni a törvényben foglalt arányt.

A Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdése szerint előírt arányszámítást a 2015/2016. és 2016/2017. tanévekre (2 év eltelte) együtt szükséges elvégezni”.

Az alperes határozatában utalva még a 2015. évi Kvtv. 8. sz. mellékletében, valamint a 2016. évi Kvtv. 7. sz. melléklet kiegészítő szabályok 6. pontjában foglaltakra, kimondta, hogy a létszamarányt az intézményben nappali rendszerű oktatásban részt vevő tanulók számához mérten kell meghatározni, a felnőttoktatásban részt vevők létszámát a nappali rendszerű oktatásban részt vevők létszámához kell arányosítani.

Egyúttal alperes határozatában kiemelte, „tekintettel arra, hogy a Szakképzési tv. 4. § (1) bekezdésnek szövege szakképző iskolai feladatot ellátó többcélú intézményt jelöl meg, nem kizárólag annak szakképző iskolai feladatot ellátó intézményegységét. A Szakképzési tv. 4. § (1) és (2) bekezdései szövegének együttes értelmezéséről kiindulva a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdésében foglalt szakképző iskola magában foglalja a szakképző iskolai feladatot ellátó többcélú intézményt is. Éppen ezért a létszamarányt az adott intézményben (többcélú intézmény esetén annak valamennyi intézményegységében) a nappali rendszerű oktatásban résztvevő tanulók számára mérten kell meghatározni. Ezt támasztja alá az is, hogy a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdése a nappali rendszerű oktatásban résztvevők tanulók létszámát rendeli figyelembe venni, amely nem írja elő, hogy ez kizárólag a szakképzésben részt vevő tanulókra vonatkozik.”

A bíróság indítványa körében, másodsorban utal felperesnek az alperesi határozattal összefüggésben előterjesztett keresetében foglaltakra, valamint az ide vonatkozó jogsérelem állítására, amely szerint, mint nem állami intézményt fenntartó gazdálkodó szervezet a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdésének alkalmazási módja nem egyértelmű a számára.

A bíróság e helyütt kiemeli, hogy a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdésében felhívott, a szakképző iskola fogalmát a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 7. § (1) bekezdés d) és e) pontja, az alábbiak szerint állapítja meg:

Nkt. 7. § (1) A köznevelési rendszer intézményei:

- a) óvoda,
- b) általános iskola,
- c) gimnázium,
- d) szakközépiskola (a továbbiakban a c)-d) pont alattiak együtt: középiskola),
- e) szakiskola (a továbbiakban a d)-e) pont alattiak együtt: szakképző iskola; a továbbiakban a c)-e) pont alattiak együtt: középfokú iskola),

A bíróság indítványa körében utal arra a felek által nem vitatott alap adatokra, hogy felperes az ellenőrzéssel érintett vizsgálati időszakban (jelen per tárgyát képező ügyben: 2015. szeptember 1-től 2016. december 31-ig terjedő ellenőrzési időszak), az általa fenntartott két oktatási intézmény (**Mesterképző**, **Középiskola**, **Harmónia**, **Alapfokú**, **Művészeti** **iskola**) keretein belül, szakiskola/szakközépiskola jogcímen, valamint szakközépiskola/szakgimnázium, szakképzési évfolyam jogcímen is támogatás igénylést nyújtott be, az általa fenntartott két oktatási intézmény keretein belül, jelentős számú telephellyel, mind nappali oktatás munkarendjéhez, mind esti oktatás munkarendjéhez igazodóan.

A bíróság álláspontja szerint, a jelen per tárgyát képező ügy felperese is nem állami intézményt fenntartó gazdálkodó szervezet, akinek a per tárgyát képező ügye, a támogatásra való jogosultságát, anyagi jogi jogviszonyt érint [AB határozat 55. pontja]. Jelen indítvánnyal érintett felperes, mint nem állami intézményt fenntartó vonatkozásában ez azt jelentette, hogy a Szakképzési tv.-t érintő jogszabály-módosításra, a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdését beiktató, módosító jogszabály hatályba léptetésére a jelen indítvánnyal érintett peres ügyben a 2013-ban az állammal megkötött és – módosításokkal – 2019. augusztus 31-ig érvényes szakképzési megállapodás létrejött, illetve a 2015/2016-os tanévre vonatkozó szakmaszerkezeti rendelet 2015. február 11-ei hatályba lépése után, de még a 2016/2017-es tanévre szóló szakmaszerkezeti rendelet 2015. október 21-ei hatályba lépése és a 2016-os évre szóló támogatás igénylése, valamint a támogatási határozat meghozatala (2016. március 16.) előtt került sor [AB határozat 58. pontja].

A bíróság megítélése szerint az AB határozattal, illetve bírói kezdeményezéssel érintett ügy felperesével egyező módon, a jelen indítvánnyal érintett felperesi gazdálkodó szervezet támogatási ügye szintén egy több éves folyamatos határozott idejű szerződésen és szakmaszerkezeti rendeltlen alapuló, tartós együttműködést érint, jogviszonyon alapul [AB határozat 62. pontja].

A jelen perben nem volt vitatott, hogy felperes érvényes szakképzési megállapodással rendelkező gazdálkodó szervezet. Egyúttal, tekintettel arra, hogy szakképzési megállapodás esetében a támogatásra való jogosultság akkor áll fenn, ha a fenntartó felperes megfelel az Nkt. és a Szakképzési tv. rendelkezéseinek, valamint a szakmaszerkezeti döntésben foglaltaknak [AB határozat 66. pontja] a bíróság álláspontja szerint indokolt az AB határozattal két ügyre (Kúria Kfv.IV.35.466/2018/4. számú ítéletével felülvizsgált, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 1.K.32.719/2018. szám alatt folyamatban lévő ügye) vonatkozóan elrendelt ügyeken túlmenően, a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdése általános alkalmazási tilalmát a jogbiztonság, a jelen per felperese, és felperessel egy tekintet alá eső, nem állami intézményt fenntartók tartós jogviszonyára vonatkozóan a jogbiztonsághoz kapcsolódó bizalomvédelem, illetve a kellő felkészülési idő hiánya intézményére alapítottan [AB határozat 51., 53., 68. pontja] elrendelni.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
103.K.31.305/2019/25.

A bíróság egyúttal indítványa részeként tájékoztatja az Alkotmánybíróságot arra vonatkozóan, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a Szakképzési tv. 34/A. § (2) bekezdése 2015. június 12. és 2018. december 31. napja között hatályos, alaptörvény-ellenessé nyilvánított rendelkezését érintően, jelentős számú közigazgatási jogvita, illetve per van folyamatban.

A bíróság a fentiekben kifejtettekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak alapján kezdeményezi, hogy az Alkotmánybíróság - figyelemmel az Alkotmánybíróság 3003/2002. (II.4.) AB. sz. (IV/1161/2019. ügyszámú) határozatára - az Abtv. 45. § (4) bekezdésére alapítottnan rendelje el a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 2015. június 12. és 2018. december 31. napja között hatályos, az Alkotmánybíróság 3003/2002. (II.4.) AB. sz. (IV/1161/2019. ügyszámú) határozatával alaptörvény ellenessé nyilvánított 34/A. § (2) bekezdése általános alkalmazási tilalmát valamennyi, folyamatban lévő közigazgatási jogvitában.

A bíróság az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről és a peres eljárás felfüggesztéséről az Abtv. 25. § (1) bekezdés második fordulata alapján rendelkezett.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. január hó 28. napján.

dr. Kovács Mária s.k.
a tanács elnöke

dr. Csiki Gábor s.k.
előadó bíró

dr. Sík Magdolna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

